

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ
Кафедра корейської філології

Курсова робота з корейської філології

на тему:

**ПРИСЛІВ'Я ЯК ЧАСТИНА КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ КОРЕЇ В
ПОРІВНЯННІ З ПРИСЛІВ'ЯМИ ЯК ЧАСТИНА КУЛЬТУРНОЇ
СПАДЩИНИ УКРАЇНИ**

Студентки II курсу групи кор 25-21
факультету східної і слов'янської філології
денної форми здобуття освіти

Освітньої програми:

“Корейська мова і література та переклад,
західноєвропейська мова”

Спеціальності 035 Філологія

Спеціалізації 035.066 Східні мови та
літератури (переклад включно),
перша – корейська.

Палюх Ольги Романівни

Науковий керівник: Слудна Наталія

Олександрівна

Національна шкала _____

Кількість балів: _____

Оцінка ЄКТС: _____

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1 ПРИСЛІВ'Я І ПРИКАЗКИ ЯК ЖАНР УСНОЇ НАРОДНОЇ ТВОРЧОСТІ.....	5
Розділ 1.1. Тематика і завдання фразеології.....	6
Розділ 1.2. Історія виникнення корейських прислів'їв.....	7
Розділ 1.3. Історія виникнення прислів'їв та приказок в українській мові.....	9
ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ 1.....	11
РОЗДІЛ 2 РІЗНИЦЯ МІЖ КОРЕЙСЬКИМИ ТА УКРАЇНСЬКИМИ ПРИСЛІВ'ЯМИ.....	12
Розділ 2.1. Українські прислів'я як віддзеркалення душі народу: побудова та вплив прислів'я на народ.....	12
Розділ 2.2. Корейські прислів'я та їх особливості.....	14
Розділ 2.3.	
ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ 2.....	
ВИСНОВКИ.....	
АНОТАЦІЯ.....	
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	

ВСТУП

Однією з найважливіших складових будови нації є мова. Вона з перших днів життя і до самої смерті супроводжує людину, вона розвивається разом із суспільством. Вона є найбільшим та найважливішим надбанням людського суспільства. Вміння влучно висловлюватися є важливим фактором комунікації. У мові людей, які про це дбають, завжди більше суті, ніж слів. Більш колоритною та цікавою мову робить доречне вживання фразеологізмів.

Фразеологізми – це стійкі, цілісні та семантично нероздільні сполучення слів, що відтворюються в мовленні як готова будова і роблять нашу мову яскравою. Фразеологія є одним із розділів мовознавства, що досліджує лексично неподільні поєднання слів. Об'єктом її вивчення як розділу лексикології є стійкі вислови, структура, семантика, походження, роль у мові, взаємозв'язок з іншими мовними одиницями, особливо словом і реченням. Фразеологія щоденно збагачується та вдосконалюється, поглинаючи в себе безцінні надбання із приказок та прислів'їв, що впродовж багатьох століть зберігає у своїй пам'яті народ. Їх вживання розповсюджено у всіх мовах світу, та всі вони передають собою історію народу, його душу, культуру, традиції, релігію тощо. Вживання фразеологізмів є невід'ємною частиною буденного життя українського та корейського народів. Вміння правильно і влучно користуватися фразеологізмами є показником високого рівня володіння мовою.

Для більшого вираження та для більшого ефекту від виразу в літературній мові вживають засоби художньої виразності. Засоби художньої виразності – це термін риторики і стилістики, що означає різні мовні конструкції, які надають мові стилістичну вагу, образність і виразність та змінюють її емоційне забарвлення. Вони використовуються для надання мові експресії, емоційності, лексичної та граматичної насиченості, роблять її більш цікавою та переконливою.

Актуальність роботи: вживаючи те або інше прислів'я в певній ситуації, людина, яка говорить, прагне підтвердити і підкреслити суть сказаного. Такі акценти вічні, відповідно, прислів'я і приказки були, є і будуть у мові. У будь-якій мові світу

прислів'я та приказки займають важливе місце. Корейська мова не є винятком. Адже корейські прислів'я та приказки відіграють помітну роль у всіх галузях життя сучасної людини: їх часто можна зустріти в оригінальних творах класичних та сучасних авторів, вони активно використовуються в масмедіа, зокрема в пресі, і в повсякденному мовленні.

Об'єкт роботи: корейські прислів'я та приказки.

Предмет роботи: структура, семантика та джерела корейських прислів'їв та приказок.

Мета і завдання: Мета цієї роботи полягає у визначенні художніх засобів виразності на матеріалі приказок і прислів'їв в корейській та українській мовах. Відповідно до цієї мети ми ставимо такі завдання:

- 1) українські прислів'я як віддзеркалення душі народу: побудова та вплив прислів'я на народ;
- 2) корейські прислів'я та їх особливості;

Наукова новизна: полягає у тому, що приказки та прислів'я ще й досі є недостатньо вивчені, а наукових робіт, які аналізують фразеологізми та художні засоби, не так багато. В роботі вперше було зроблено порівняльний аналіз прислів'їв відносно культурної спадщини.

Теоретичне завдання: полягає в тому, що матеріали можуть бути використані для вивчення корейських слів, які використовуються у прислів'ях. Розширити розуміння корейської культури через прислів'я, та зрозуміти причину походження таких прислів'їв.

РОЗДІЛ 1 ПРИСЛІВ'Я І ПРИКАЗКИ ЯК ЖАНР УСНОЇ НАРОДНОЇ ТВОРЧОСТІ

Прислів'я та приказки є одним з найголовніших доробків української усної народної творчості. У формі слова народ передає в них від покоління до покоління свій багатовіковий трудовий та життєвий досвід, свою мудрість, високі моральні ідеали.

Прислів'я й приказки - це найдавніші жанри усної народної творчості. Прислів'я - це жанр фольклору, афористично стиснуте, образне, граматично і логічно завершене висловлювання з повчальним змістом у зрозумілій формі. Приказка - це невелике образне висловлювання, зворот мови, вдало підкреслене будь-яке явище, позбавлене загально повчального змісту, на противагу прислів'ям.

Прислів'я та приказки являють собою велике надбання народної мудрості, до якої входять найбільш вдалі, змістовні, художньо влучні вислови-спостереження, що стосуються всіх найважливіших сфер життя людини. Цей запас прислів'їв та приказок є відкритою системою, оскільки постійно збільшується за рахунок відомих афоризмів різних діячів культури, науковців, які досить часто використовуються в масмедіа та побутовому мовленні, що з певним часом втрачають авторство і стають народним надбанням.

Становлення прислів'ям відбувається не тільки, завдяки його особливому змістові, а й з огляду на спосіб вираження думки, форму, котра служить способом втілення нових семантичних перспектив. Що зближує мову фольклору з поетичним мовленням, яке, являє собою "найкращі слова в найкращому порядку". Кожне прислів'я є, фактично, крихітним художнім твором, значення та афористична сила якого формується його образністю та своєрідністю ритміки та милозвучної структури.

Розділ 1.1. Тематика і завдання фразеології

Фразеологія — семантично пов'язане поєднання слів, яке, на противагу подібних до нього за видом синтаксичних структур, не виникає в процесі мовлення відповідно до прийнятих граматичних і змістовних закономірностей поєднання лексем, а відтворюється у вигляді сталої, цілісної конструкції. Фразеологізмом також називають нагромадження усталених сполучень цілих мов, у мові певного автора, у мові осібного художнього твору тощо.

Лінгвісти не виробили одностайної думки про те, що таке ідіоми, і, як наслідок, немає єдиного погляду на побудову цих одиниць у мові. Одні дослідники (Л. П. Сміт, В. П. Жуков, В. Н. Телія, Н. М. Шанський та ін.) зараховують стійкі сполучення до складу фразеологізмів, інші (Н. Н. Амосова, А. М. Бабкін, А. І. Смирницький та ін.) лише в окремі групи. Тому деякі мовознавці (зокрема академік В. В. Виноградов) не зараховують прислів'я та приказки. Крилаті слова відрізняються від фразеологізмів семантикою і синтаксичною будовою. В. В. Виноградов стверджував, що «прислів'я та приказки мають структуру речення і семантично не тотожні словам».

До завдань фразеології входить загальне вивчення фразеологічного активу певної мови. Важливими аспектами даного наукового дослідження є стійкість фразеологічних одиниць, зв'язність фразеологічних одиниць, а також семантична структура, походження та основна функція фразеологічних одиниць. Зокрема складною сферою фразеології є переклад фразеологічних одиниць, що вимагає неабиякого досвіду вивчення цієї сфери.

Фразеологія розвиває принципи увиразнення фразеологічних одиниць, способи вивчення, систематизації та описи словників. У фразеології використовуються різноманітні методи дослідження, наприклад компонентний аналіз значення. На основі методів дослідження, які існують у лінгвістиці, розробляються «адекватний фразеологічний аналіз і пояснювальні методи».

1. Методи ідентифікації - встановлення подібності слів і синтаксичних будов, утворення фразеологізмів з незалежними еквівалентами.

2. Аплікаційний метод, який є різновидом методу ідентифікації, прийому обмеження відбору змінних, встановлення різної структурно-семантичної організації фразеологічних одиниць із сполучень, утворених за регулярними схемами відбору та поєднання, тощо.

На жаль, мало праць в корейській лінгвістичній літературі присвячені конкретно фразеологічній теорії, але навіть найважливіші праці включають науково обґрунтовані критерії ідентифікації фразеологічних одиниць, зв'язки між фразеологічними одиницями та словами, фразеологічну зв'язність, фразеологічне розмаїття, словотворення, граматику та методи дослідження, тощо.

Розділ 1.2. Історія виникнення корейських прислів'їв

На даний момент в корейській пареміології в основному вживають тільки три терміни: 속담, 격언, 이언. Вони майже витіснили з ужитку всі інші. Хоч ці визначення часто семантично поєднуються, але ми можемо відрізнити відтінки їх значень. Наприклад, «속담» відповідає українському поняттю «прислів'я», або «паремія», «격언» дослівно означає «зразкові вирази» (тобто повчальні вислови, конфуціанські сентенції і висловлювання видатних історичних особистостей), «이언» – просторіччя.

Прислів'я зазвичай створює народ, і вони відображають різноманітні сторони людського життя. Утворення прислів'їв, за думкою мовознавців, стартує ще з часів первіснообщинного ладу. І воно на пряму пов'язане з трудовою діяльністю людей. Прислів'я мали утилітарно-практичне значення, були повчальними. У майбутньому тематика прислів'їв значно розширилася. Однак їх сентенційний зміст зберігся та згодом став однією з особливих жанрових ознак.

Усна народна творчість з'явилася ще задовго до створення корейської писемності. Проте історично так склалося, що з самого початку нашої ери Корея перебувала під впливом ієрогліфічної культури Китаю, і це, звісно, залишило свій слід у процесі розвитку усної творчості народу.

Перші спогади про прислів'я у Кореї датуються ще 13 століттям у книзі «Історія трьох держав» («삼국유사»). У 5 томі цієї книги є розповідь про служницю, яка йде молитися Будді і там подано перше прислів'я: 내 일 바빠 한택 방아 (спочатку потрібно зробити свою роботу, а вже потім допомагати іншим).

Першим вивченням прислів'їв зацікавилися прибічники школи сірхак на чолі з ученим Хон Ман Чон (홍만종). Вони у 17 столітті видали найпершу збірку прислів'їв «순오지», в якій було зібрано приблизно 1300 прислів'їв з тлумаченням їх змісту. Зараз цю книгу можна вважати найбагатшою та найбільшою за мовними матеріалами тих часів.

Перший словник прислів'їв «조선속담» був опублікований у 1940 році. Автори Кім Са Йоп 김사엽 та Пан Чон Хьон 방종현 зібрали найбільшу кількість прислів'їв (більш ніж 3 тисячі одиниць) та всі вирази надруковані вже корейським алфавітом хангиль.

Всі ці добірки слугували збереженню та розповсюдженню паремій корейської мови. Їх цінність у тому, що вони здебільшого ґрунтувались на достеменний мовний матеріал.

Корейські прислів'я привертати увагу мовознавців багатьох різних країн. Аналізування історії корейського фольклору цікаво показано в журналі «Korea Repository», який був опублікований англійською мовою в Сеулі наприкінці 19». В окремих випусках цього журналу Х. Б. Альберт і Е. Б. Лендіс надрукували близько двохсот прислів'їв.

Приблизно 50 народних корейських висловлювань вперше було надруковано у російському перекладі ще у 1900 році. А майже через 60 років (1958) з'явилася перша спеціальна робота з корейської пареміології. Авторами були В. Толстікова та Кім Кю Чер, їх збірка містить майже 1700 фразеологічних виразів.

Грамотичною формою прислів'я більшість дослідників визначають речення. Прислів'я – повчання, вказівка; виражає завершену думку, принцип, життєвий чи соціально-історичний досвід, мораль, аксіому, інколи критику, має повчальний зміст, народний характер і стиль усного мовлення (동아 새국어사전, 이기문 감수; 금성판 국어사전; 김문창; 조재윤; 김희아 등).

Розділ 1.3. Історія виникнення прислів'їв та приказок в українській мові

Існує багато позицій про виникнення приказок та прислів'їв у фольклористиці, які можна звести до двох основних теорій. Найбільш поширеною в існуючих підручниках та дослідженнях є думка, що була побудована на матеріалістично-історичному принципі вивчення фольклору, яка пояснює виникнення прислів'їв як бажання людей до організації власного трудового досвіду в словесних формах, які легко і міцно могли закріплюватися в пам'яті (М. Горький називав прислів'я «трудовими лозунгами давнини»). Але нам не так легко погодитись, що прислів'я створювались людьми, як твори інших жанрів. Важко виобразити умисне закладання життєвого досвіду у певні словесні конструкції для легкого запам'ятовування.

Друга точка зору виглядає набагато більш природно, вона висловлюється представниками міфологічної школи фольклористики. Прислів'я вона тлумачить як «уламки» різних жанрів народної творчості: замовлянь, байок, казок, легенд, пісень тощо. Розуміючи етимологію чи походження паремій, ми можемо простежити період їх виникнення, асоціативне поле, впливи з історії, і взагалі дослідити розвиток усього жанру.

Третя точка зору зауважує що кожен вислів, який прижився в народній мові, з'явився неспроста. Поміж джерел, з яких може створюватися коріння фольклорних приказок і прислів'їв основними є повсякденність і побут; устрій суспільства; своєрідність праці чи ремесла; природні явища; поведінка тварин; народні традиції та обряди тощо.

Також усна творчість може базуватися на літературній традиції: часто застосовуються фразеологізми з творів класиків, дитячих казок. Ще одне важливе джерело прислів'їв і приказок — історичні події, цитати знаних людей, відомі факти. Часом фольклорні вирази, до яких ми звикли, — це доповнений або скорочений варіант фрази, яка була розповсюджена в минулому. Наприклад, поширене «моя хата скраю» прижилося як скорочене від «моя хата скраю, першим ворога зустрічаю».

ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ 1

В корейській та українській мовах дослідження фразеологізмів та прислів'їв займає великий інтервал часу і має дуже широкий спектр: від теоретичних підсумувань до практичних спостережень щодо особливостей фразем та паремій як мовних знаків. Проаналізувавши приказки та прислів'я в корейській, англійській та українській мові можна зробити висновок, що фразеологічний фонд кожної мови містить фразеологічні одиниці, внутрішня форма яких мотивована різними видатними подіями в історії наших народів, відомими міфічними образами, географічним положенням тощо.

Як показав аналіз, важливі історичні події сильно вплинули на формування значення фразеологічних одиниць в корейській та українській мовах. До того ж формування значення фразеологізмів змотивоване нашим відношенням до різних природних сил, як до живих істот або багатотіковими спостереженнями за ними. Невід'ємними є міфічні істоти, які являються представниками нашого фольклору. Одними з найпоширеніших образів є образи тварин, рослин та дерев, як співвідношення сил природи.

РОЗДІЛ 2 РІЗНИЦЯ МІЖ КОРЕЙСЬКИМИ ТА УКРАЇНСЬКИМИ ПРИСЛІВ'ЯМИ

Розділ 2.1. Українські прислів'я як віддзеркалення душі народу: побудова та вплив прислів'я на народ

Прислів'я, що були зроблені у давнину, відображають стосунки у феодальному суспільстві, соціальну нерівність («Гроші йдуть до багатого, а злидні — до бідного»). Прислів'я про бідність і багатство охоплюють велику частину доробку прислів'їв. Звертаючись до історії, так склалось, що люди люди у прислів'ях виступають носіями чесності й справедливості, а кривду ж творять багатії, пани, чиновники, судді («Доки багатий стухне, то бідний з голоду спухне»). Тобто такі прислів'я налаштовують нас на думку, що все змальовано у різких контрастах: протиставлення життя бідняків/ кріпаків та багатіїв, які експортували людей аби зібрати побільше грошей. У деяких - виступають вже персоніфіковані образи, злиднів, горя, біди, нещастя, труднощів, голоду. («У бідного біда скаче, а дитина їсти плаче»).

На протиставу прислів'ям, які відображають соціальну нерівність, набули шиолюкї популярності прислів'я про природу. З давніх давен, слов'яни шанували землю, оскільки вони вважали землю за матір, яка благословляє та дає можливість зібрати урожай та нагодувати сім'ю. Наслідком цього є прислів'я- поради, які розповідають як доглядати за землею, удобрювати її. («Багато снігу- багато хліба»). При цьому деякі з таких прислів'їв набули переносне значення, таким чином вода - є мірою часу («Літа пливуть, як вода»).

Прислів'я про пори року також були популярні. Все залежало від весняного урожаю та наскільки якісно люди працювали напередодні («Весняний день рік годує»). Хліборобська тематика приказок та прислів'їв була однією з найпопулярніших у часи Київської Русі. Через них люди можуть донести їх ставлення до праці та землеробства в цілому. Виснажений люд, який тяжко працював, незважаючи на непочатий край праці та оранці у жнивях, доніс, що праця, є метою життя. Земля наділяє людей силою, тобто повертає все те, що люди так старанно

намагались добути, працюючи старанно (« Землі кланяйся низько, до хліба будеш близько»)

У українських прислів'ях часто згадувалися звірі, рисами яких наділяли людей. Таким чином свиня є уособленням ненажерливої людини (« Свиня не з'їсть, поки не обваляє»), вовк - підлої («Вовк в овечій шкурі.»), лисиця - хитрої, нахабної («Говорить, як лисиця, а за пазухою камінь держить.») На противагу існують і позитивні, такі як: бджола, уособлення працюючої людини («Бджола мала, а й та працює»), орел - здатна, мудра («Молоде орля, та вище старого літає»).

Фольклор збагачувався всілякими висловами, фразами, які люди продовжували використовувати як в прямому так і в переносному значенні. Це відбулося завдяки тому, що в часи Київської Русі, як вже зазначалось вище, землеробство було один з найголовніших занять, отож в мовленні розповсюджувались прості назви всіляких знаряддя праці, що і сприяє збагаченню мови та мовлення простого люду. Виходячи з цього, на диво, саме такі прислів'я збереглися до наших днів та є широкоживаними прислів'ями наразі. (« На чорній землі білий хліб родить.», « На добрій землі що не посієш, те й вродить.», «Жита ростуть, як з води йдуть.»)

В українських приказках також прослідковується тенденція взаємовідносин між людьми, де насміхаються над обмеженими, жадібними, заздрісними людьми та боягузами. («Ти йому про образи, а він тобі про гарбузи»)

(«Хоч кілка на голові теши, а він своє.»)

(«Говори до нього — як горохом об стіну.»).

Отже, зазначаємо, що процес творення прислів'їв є нескінченним та переходить з одних вуст в інші та розвивається з поколіннями. Одні набувають сенсу та вживаності, інші потрапляють під плівку забуття. Кожне покоління додає щось своє, щось неперевершене, те що не використовувалось: нові мотиви, образи,

символи, звички. Вважається, що прислів'я мали тільки пряме значення, оскільки люди створювали їх завдяки набутому досвіду протягом життя, але з часом цей жанр почав видозмінюватись. Зауважують, що деякі, можуть мати і два значення. Такі як («У страху великі очі», «Сухий березень, теплий квітень, мокрий май — буде хліба урожай»). Особливістю прислів'я є протиставлення, тобто чіткий контраст, незважаючи на те, що побудова може дещо відрізнятись. Хоча певні норми для утворення прислів'я все ж таки є («Яке життя, така й смерть.»)

«Який порядок у себе заведеш, таке й життя поведеш.»

«Які люди, таке і життя буде.»)

Контрастами виступають вогонь і вода, добро і зло, правда і кривда, день і ніч («Вода як візьме другому дасть, а вогонь, то пропало.»), «Біду їж, а правду повідж.»).

Другий прийом - це пропуск. Пропуск підмета, замінюють інтонаційною паузою. Внаслідок чого мовець має змогу чітко висловити свої думки. («Слово — не горобець, вилетить — не спіймаєш.»).

Розділ 2.2. Корейські прислів'я та їх особливості

Корейська мова насичена багатьма фразеологізмами, приказками, прислів'ями, ідіомами, які, в свою чергу є віддзеркаленням душі корейського народу, їх звичаїв, традицій та історії. Вони являються важливою складовою мовленнєвого доробку. Прислів'я в Кореї позначається 속담. Слід зазначити, що в корейській пареміології (дисципліна, що вивчає паремії) не існують як такої чіткої повільності між різними висловами. Тобто, прислів'я та приказки вживаються без поділу на ці два жанри та використовуються як загальне значення для обох понять фольклору. Якщо все ж таки спробувати розрізнити ці два поняття, то можна звернутися до мовознавця І. Санюка (이상억), який зазначає що є різниця і подібність, що прислів'я та приказки - це вирази, які мають загальне, універсальне значення, які є широкоживаними в

певному мовному середовищі, але спосіб їх застосування є різний. Прислів'я містять в собі повчальний, та іронічний сенс.

До того ж Мун КімХьон зазначає що прислів'я - це стійке стійкий вираз з переносним значення, яке має форму речення та закінчується такими граматичними конструкціями -이라더니, 고 하니. Також однією з особливостей є контекст, тобто сенс прислів'я залежить від контексту. Наприклад, 동잔말이 어둡다 можна перекласти по різному: 1) не розуміти, що відбувається під твоїм носом; 2) озиратися в минуле; 3) бути обережними з людьми, які поруч з тобою.

Лінгвіст Кім Джисік звертає увагу, що прислів'я мають свої структурні особливості, такі як: 1) лаконічність та стислість виразу (눈도 깜작 안 하다 і оком не моргнути); 2) прислів'я мають форму речення, або словосполучення (뒤통수치다 - зради когось коли вони не підозрюють, 가는 말이 고와야 오는 말이 곱다 - не руш нічого і не бійся нічого.)

3) прислів'я ж прикладом, тому мають в кінці такі слова як 같다, 듯하다 (다람쥐 쳇바퀴 돌 듯하다 - як білка в колесі

4) прислів'я містять в собі народну мудрість (여자 셋이 모이면 소도 잡는다 - жінки і бика заб'ють)

Досліди прислів'їв відбуваються й донині оскільки це є важливою темою, яка ще має багато таємниць, що мовознавці жадають дослідити. Прислів'я напряду відображають долю минулих поколінь, їх звички та культуру на той час.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Авксентьев Л. Сучасна українська мова. Фразеологія / Л. Авксентьев. – Х. : Вища шк., 1983. – с. 137.
2. Алефіренко М. Ф. Проблема фразеологічного рівня мови / М. Ф. Алефіренко // Мовознавство. – 1984. – № 5. – с. 42–47.
3. Алефіренко М. Ф. Теоретичні питання фразеології / М. Ф. Алефіренко. – Х. : Вища шк., 1987. – с. 198.
Буряк П.А. Робота над фразеологізмами / П. А. Буряк – К. : Початкова шк., 2000. – № 4. – с
4. Давиденко О. В. Класифікація корейських прислів'їв і приказок за типами паремії / О. В. Давиденко // Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Східні мови та літератури. – К. : ВПЦ “Київський університет”, 2004. – № 9. – С. 8–10. 11-14.
5. Заваринська І. Ф. Мотиваційна основа фразеологічних одиниць з антропонімами компонентами – міфологемами / І. Ф. Заваринська // Наукові записки [Національного університету «Острозька академія»]. Сер.: Філологічна. – 2013. – Вип. 34. – С. 69–72.
6. 강현화. 속어표현의 사전처리 문제에 관하여 / 강현화 // 연세어문학. – 2005. – 173–183 쪽.
7. 국제한국어교육자협회. 한국어 교사를 위한 속담 관용어가 있는 문화교육 활용서. – 서울. – 2019. – 213 쪽.
8. 문금현. 국어의 관용 표현 연구 / 문금현 // 서울대학교 박사학위논문. – 1998. – 233 쪽.